

ΡΩΜΗΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τέταρτός μας χρόνος είναι
κι' έδρα πάλιν αι' Αθήναι.

Ο Ρωμηός την εβδομάδα — μόνο μία φορά θα βγαίνω
κι' όταν έχω έξυπνάδα — κι' όποτε μου καταβαίνω.
Συδρομητής θα λέγομαι, — διότι τους ανέχομαι,
μοναχά' οτάς Έπαρχίας — και 'στό Έξωτερικόν,
έπειδή καιρούς πτωχείας — τρέχει τό Έλληνικόν.
Συδρομή για κάθε χρόνο — φράγκαδώδεκα και μόνο.

Του Ιουνίου είκοστή έβδομή,
από Συμβούλους γέμισαν οι δρόμοι.

Έτος χίλια όκτακόσα κι' ογδοήκοντα έπτά,
περισσεύματα μεγάλα δίχως νάχωμε λεπτά.

για τα ξένα όμως μέρη — δεκαπέντε και 'στό χέρι.
'Αλλ' εδώ συδρομηταί — δέν θα γίνονται ποτέ
κι' όσα φύλλα κι' άν κρατήσ — δέν περνάς συδρομητής.
Κι' ούτε θέλω νταραβέρι — με κανένα κανονάρι.
Γράμματα και συδρομαί — αποστέλλονται ο' έμέ.
Μές' οτών φόρων την άντάρα — κι' ο Ρωμηός μας μία δεκάρα.

Τέσσαρα κι' έβδομήντα κι' ακόμη εκατόν,
τρεχάματα Δημάρχων με τόσον πυρετόν.

Βιογραφία μερικῶν Συμβούλων μας Δημοτικῶν.

Γεωργαντιάς, ψηλόλιγνος, προς δέ και παντοπώλης,
πού τον γνωρίζει σύμπασα τῶν Αθηνῶν ἡ πόλις.

Καναβαριώτης, έμπορος και κτηματίας ντοῦρος,
μελαχρινός, κοντόχοντρος και Αθηναίος πούρος.

Αγγελος Κομιτόπουλος, άντάμης και γλυκύς,
κρήνη άνθυπομοίραρχος τῆς χωροφυλακῆς.

Στεφάνωφ, κράσεως λεπτής κι' όλίγον ντιλικάτης
και εις πολλούς γνωστότατος ως κρήνη διπλωμάτης.

Πικυριακός. — Περι αὐτοῦ γνωρίζουν αι' Αθήναι,
γιατι εὐτόχησε ποτέ και Δήμαρχος να είναι
άλλ' έδιώχθη άπηνῶς υπό άγρίας μοίρας
και από Δήμαρχος κι' αὐτός κατήντησε κλητήρας.

Νι Μακρής, έμπορορράπτης, όπου τα εξήντα φθάνει
και με πίστωση ποτέ του πανταλονι δέν σου κάνει.

Ο Μήλας, έπιπλοποιός, γνωστός εις την Ελλάδα,
και δύσληπτος φιλόσοφος με άσπρη γενειάδα.

Νικητάς, νέος εύχαρις κι' εις όλα καλομοίρης
και του κλεινού Πρωθυπουργου ό σπητονοικοκύρης.

Νι Πιρηνιάς, γνωστότατος, όλος ζωή και χάρις,
ώς έγγιστα μεσόκοπος και Τηνιακός τσαγκάρης.

Πετρόπουλος, μπακάλης, εις τό παλιό παζάρι,
όπου πουλεϊ καθένα για πράσινο χιβιάρι.

Νι Προβατάρης, μαίτρο ντε φόρς, ηγουναιδηρουργός,
προωρισμένος μια φορά να γίνη κι' Υπουργός.

Σουβάλας, ξενοδόχος, λατρεύων την πατρίδα,
πού βερεσέ δέν δίνει ούτε μση μερίδα.

Σοφιανός, κεφαλαιούχος και πρόστουτος άβουκάτος,
με καπέλο καστορένιο και όλίγον ντιλικάτος.

Έπαμινώνδας Τρίμης, διδάσκαλος με γρόσα,
πού ξέρει και πικέτο και τάχει τετρακόσα.

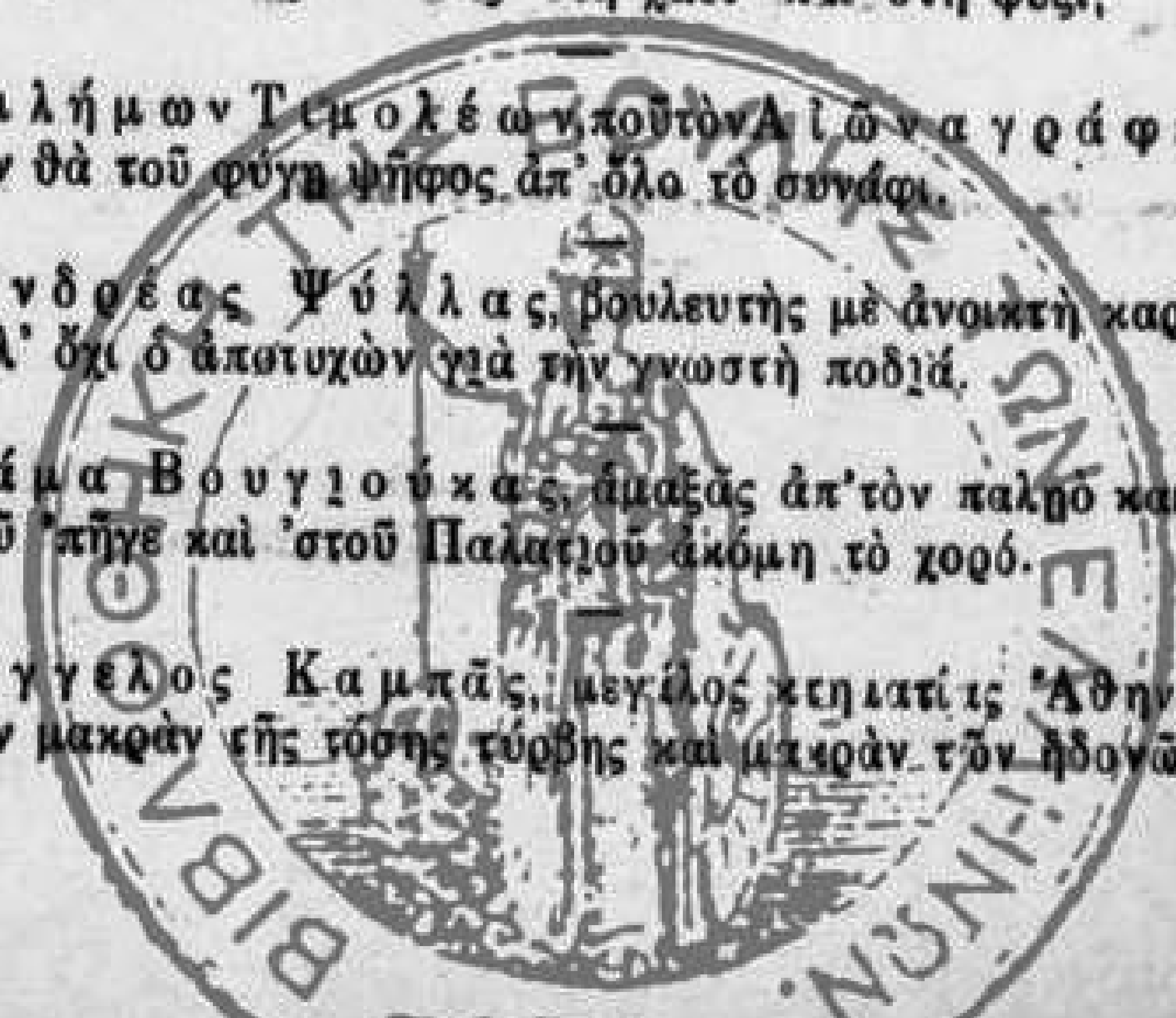
Φάφαλης, δικηγόρος, έτών τριάτα εξη,
πού βλέπει τους πελάτας 'στη χάσι κι' 'στη φέσι.

Φιλήμων Τεμολέων, πουτόν Αϊώννα γραφει...
δέν θα του φύγη ψήφος άπ' όλο τό συνάφι.

Ανδρέας Ψύλλας, βουλευτής με άνοικτη καρδιά,
άλλ' όχι ό άπισυχών για την γνωστή ποδιά.

Γάμα Βουγιούκας, άμαξάς άπ' τον παλιό καιρό,
πού πήγε και 'στου Παλατιου ακόμη τό χορό.

Αγγελος Καμπάς, μεγάλος κτηματίας Αθηνῶν,
ζών μακράν εἰς τόση τέρψης και μακράν τῶν ηδονῶν.

Καμπᾶς Ἀλέκος, νέος χρυσῆς εἰς δλα μοίρας, διευθυντῆς σπουδαῖος ἐκείνης τῆς Ἀγκύρας, Ταμίας τοῦ Συλλόγου τῶν πρὶν Εἰσαγγελέων, ποῦ ἴναξε τὰ κῶλα καὶ δὲν ὑπάρχει πλέον, δεσπότης δὲ τῆς Κάντζας, τῆς τόσον ποθητῆς καὶ δταν τοῦ καπνίσου καὶ λίγο ποιητῆς.

Σπυρίδων Σπάθης, χειρουργός καὶ μουσικός ἐπίσης, ἐνόμων δύο ἐν αὐτῷ ἀντικειμένας φύσεις.

Δέλτα Δραγούμης, ἀδελφός τοῦ προσφιλοῦς Μανώλη, κρῶν Ταμίας Τραπεζῶν, ποῦ τὸν γνωρίζουν ὅλοι.

Καστρομένας, δικηγόρος καὶ τοῦ Σλήμαν ὁ κουνειάδος, ρητορεύων εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις τῆς Ἑλλάδος.

Κούμαρης, τῶν φουκαράδων λατρός ἐπιφανῆς καὶ τῶν Παναγιωταρέων τῶν μεγάλων συγγενῆς.

Ἰωάννης Λογοθέτης, ἀγαθὸς Γαλαξειδιώτης, λατρός διὰ τὰ μάτια καὶ γενναῖος πατριώτης.

Δέλτα Χατζηδημητρίου, ἀδελφός τοῦ Λεωνίδα, τοῦ προξένου τῆς Δανίας, Ἀθηναῖος τὴν πατρίδα.

Μιχατζηϊωάννου, σπουδαῖος ἀβουκάτος, γενόμενος ἱππότης τοῦ ἀργυροῦ ἐσχάτως, πλὴν τὸ παράσημόν του ποσῶς μὴ ἐκτιμῶν, τὸ γύρισε, ὡς λέγουν, ὀπίσω μὲ θυμόν.

Γέροντας, κτηματίας, ἐκ γενεᾶς μεγάλης, ποῦ ξέρει καὶ κθάρα νὰ παίξῃ σὺν τοῖς ἄλλοις.

Ὄγνωστός Κωνσταντινίδης μέπολὺ σωστὰ μβαλά, κτήτωρ τῶν Καταστημάτων τοῦ ποτέ Κορομηλά.

Κώστας Ξένος, δικηγόρος καὶ ἐκ τῶν πρώτων ποιητῆς, ποῦ καὶ δήμαρχος τοῦ πρέπει νὰ γενῆ καὶ βουλευτῆς.

Δημήτριος Καμπούρογλους καί ποῖος δὲν τὸν καὶ μουσικός καὶ ποιητῆς καὶ τὰ λοιπά καὶ τὰ λοιπά. [ἀγαπᾷ;

Ἐμμανουὴλ Βαρδίδης, γενναῖος συμπολίτης καὶ εἰς παρελθόντα ἔτη ὀπλαρχηγός τῆς Κρήτης.

Γυφτόπουλος Ἀνδρέας, γνωστότατος χασάπης, θερμῆς ἀπολαμβάνων παρὰ πολλῶν ἀγάπης.

Ἀγγελόπουλος ὁ Ἀλφα, λατρός μὲ τόσα φῶτα, μὲ ἕψηλὸ καπέλο πάντα καὶ μὲ μαύρη ρεδιγκότα.

Μαλανδρινός, Ἀθηναῖος μὲ πολὺ παιο μβαλό, χρόνων δὲ τριάντα δύο καὶ παιδί πολὺ καλό.

Γλυκοφρύδης, δικηγόρος, ἐν Ἀθήναις γεννηθεὶς, ἀδελφός δὲ τοῦ Ἡλία ποῦ τὸν ξέρει ὁ καθείς.

Πετούσης, φαρμακοποιός, γνωστός τῇ πρωτεύουσῃ καὶ ἀδελφός κασίγνητος τοῦ βουλευτοῦ Πετούση.

Γάμα Στεργίου Μίνως, σκυλί γιὰ τὴ δουλειά, μ' ὀλόμανρο μουστάκι καὶ ὀλόμανρα μαλλιά.

Βουρνάζος, ὁ πολὺ ξερὸς ἴσῃν Τραπεζιτικῆν καὶ ἐπίτροπος ἴσῃς Ἐκκλησιαῖς κατὰ Κυριακῆν.

Ὁ Ζαχαρίας, ἔμπορος μὲ χίλια δυὸ λιμπρέτα καὶ Σύμβουλος ἴπ' τὸν καιρὸ ποῦ ἔβγηκαν τὰ κουρκέτα.

Σταυρόπουλος, τῆς Θέμιδος καὶ οὗτος θιασώτης, Πελοποννήσιος ἀνήρ καὶ μαλιγάνα πρώτης.

Κωνσταντῖνος Κασσαβέτης, ἐκ τῶν πρώτων μας Συμβούλων καὶ γιατρός ἐξικουσμένων τῶν ὀδόντων καὶ τῶν οὔλων.

Κεραμάς, ζαχαροπλάστης, μὲ διὰ πολλὰς αἰτίας ἄφησε τοὺς κουραμπιέδες καὶ εἰν μὲ τῶρα κτηματίας.

Ἀέδες ὁ ἀρχιτέκτων, φιλόκαλος καὶ εἴρων, ἐκτιμητῆς σπουδαῖος καὶ δὴ τῶν ποδογύρων.

Γκλέξης ἢ Καλομοιρίτσας, ἐργολάβος καὶ ξυσάν καὶ τοῦτον πατριώτας ἔχει ἄλιγους ἢ Ἑλλάς. [λας,

Ζαχαρίτσας, δικηγόρος, μὲ κεφάλι πρακτικὸ, εἰδικὸς γιὰ Δημαρχίας καὶ γιὰ κάθε θηλυκό.

Συνέσιος, ὠρολογᾶς, ποῦ ἂν πετύχῃ τῶρα, θὰ διορθώῃ δωρεὰν τοῦ καθενὸ τὴν ὥρα.

Σομαρίπας ὁ προγιάτωρ καὶ ἀρχιτέκτων εὐμαθῆς, εἰς τὰ τοῦ ἀεροστάτου πρὸ καιροῦ ἀσχοληθεὶς.

Γεώργιος Σταυριανός, ἐν τυπογράφοις πρώτος καὶ ὡς καρβαλάρης θαυμαστὸς ὑμνούμενος εἰκότως. Ἄλλ' ἂν ἡ νόσος του αὐτῆ ἀκόμη προχωρήσῃ, ἱππότης Δὸν-Μαγκήσιος καὶ αὐτὸ θὰ καταστήσῃ.

Ἀγγελος Καρακατσάνης, ἐπιστάτης φυλακῶν, οἴψας τὸ ἀξίωμά του χάριν τῶν Δημοτικῶν.

Μιχαλέας ὁ Μανιάτης, ἕνα εἶδος παλαιστής, πρὸ καιροῦ κλητῆρ καὶ τῶρα τραπεζίτης τοκιστῆς.

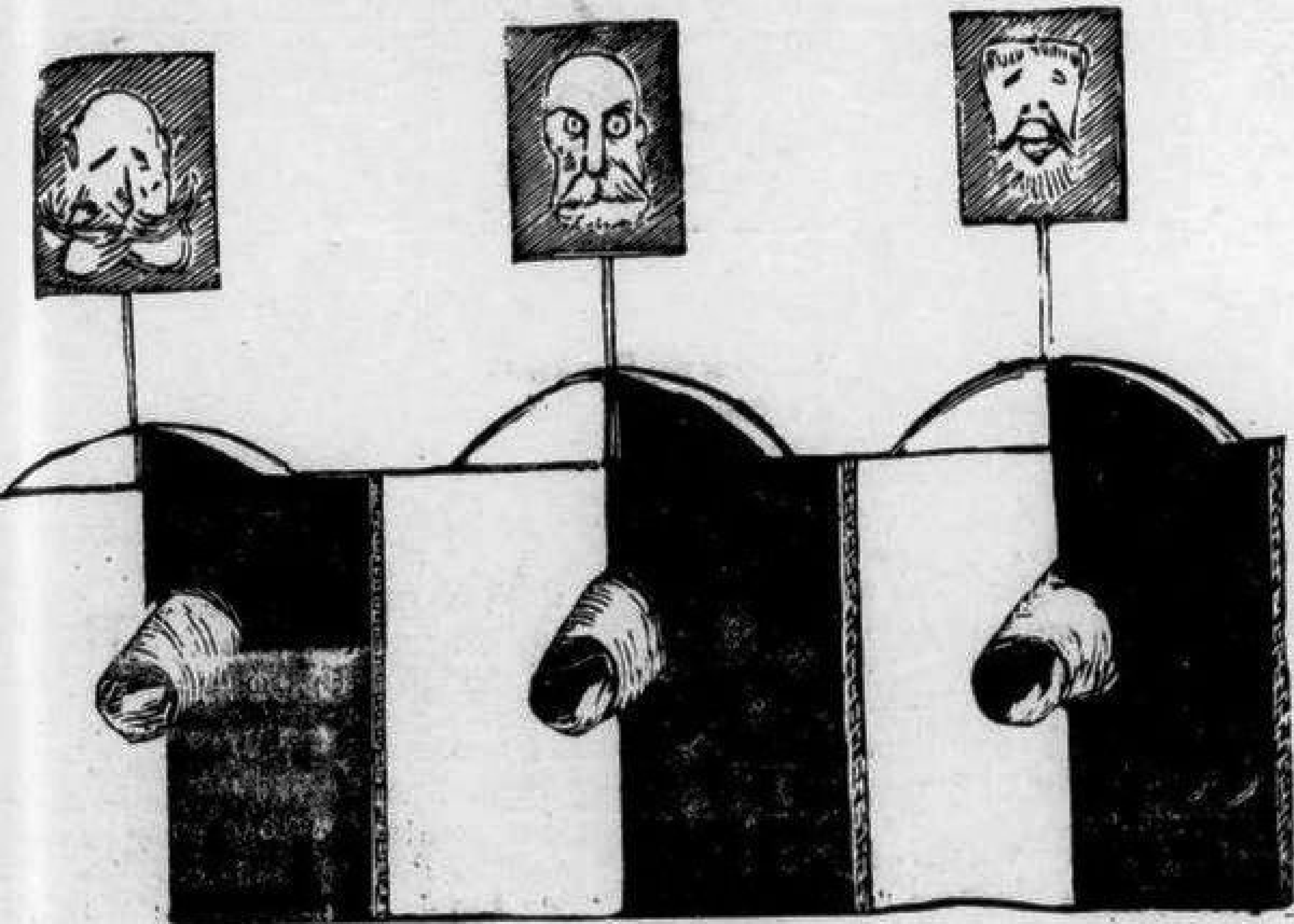
Καλλιφρονᾶς ὁ Λάμπρος, ἐδῶ ἰδὼν τὸ φῶς καὶ τοῦ ὑποψηφίου δημάρχου ἀδελφός.

Δέλτα Σηλυβριώτης, τὸν ξέρετε, τὸν ξέρω καὶ ἀρχίζω ἀπὸ τῶρα τὸν Δῆμον νὰ συχαίρω.

Ἰωάννης Καραμάτης, ποιητῆς καὶ αὐτὸς ποτέ, γεννηθεὶς ἴσῃν συνοικίαν τοῦ γνωστοῦ Μαλακατέ.

Γεώργιος ὁ Μπέικος ἢ Βέικος ἀκόμα, ἢ ὅπως εὐκολώτερον σᾶς ἔρχεται ἴσὸ στόμα.

Δουρούτης, νέος χρήσιμος, καλῆς οἰκογενείας καὶ πτυχιούχος τῆς Σχολῆς τῆς Βιομηχανίας.

Ἡ κάλπαις ἢ Δημοαρχικαῖς
 με̄ τρεῖς φιγούραις κλασικαῖς.

οὐ Δεικτάκης, ἀνὴρ ἀγαπητός
 γὰρ Εἰρήνη ἐπίτροπος κί' αὐτός.

Κωστῆς, με̄ γένεια ὀλίγον τι ψαρά,
 λεβέντης καὶ τοῦτος μιὰ φορά.

οὐτεξοῖς, νυλικάτος καὶ χρηστότατος πολίτης,
 ὀβρουσῆς ἐκείνης ὁ γνωστός ἰδιοκτῆτης.

Μιχάλης, Γραμματεὺς τοῦ Παρνασσοῦ
 [πρὸ χρόνων,

κάθε μαχαλᾶ με̄ τῆς φωναῖς σηκόνων,
 τοῦ καὶ πάντοτε καθ' ὄλον τὸν καιρόν,
 ἀπὸ τίποτε καὶ πανταχοῦ παρών.

λα τὰ τρεχάματα καὶ με̄ τὰ σοῦρα φέρτα
 φας δημοτῶν, σχολεῖα καὶ κοντσέρτα,

καθόλου δὲν ἀδυνατεῖ τοῦ Μίχιου ἢ κοιλιὰ
 καὶ γίνεται παχύτερος με̄ τὴν πολλὴ δουλειά.

Ἀπελλῆς ὁ Θεοδώρου, με̄ πουγγὶ πολὺ βιγύ
 καὶ σπετσιέρης ξακουσμένος εἰς τὴ βρύσι τοῦ Ψυρρῆ.

Παναγιώτης Σίγμα Λέκας, γιὸς τοῦ Σωτη-
 [οῦ Λέκα...

μὰ ἰδῶ μοῦ λέτε ὄλοι «τὸ παράκαμες καὶ στέκα».

Ἐἰ λοιπὸν κί' ἐγὼ ἴσον Λέκα τέλος πάντων σταματῶ
 κί' ἂν παρέλειψα καμπόσους τὴν συγγνώμην των ζητῶ.
 Εἰς τὸ προσεχές μοῦ φύλλον θὰ τοὺς ἔχω δίχως ἄλλο
 κί' ὅ,τι πρέπει καὶ δὲν πρέπει ἴσῃν καμποῦρα των θὰ ψάλλω.

